

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga, BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba Puerto-Rico, 16 rals., Estranger, 18 rals.

LAS ELECCIONS.

LAS corts están disoltas, ja ha sortit lo decret.

A. Còrts mortas, Còrts novas: Estém en plé período electoral.

Pochs números endarrera parlavam de aquesta especie de pagaré que tenia firmat en Cánovas ab lo

país y que havia de vence, vulgas no vulgas. En Cánovas vá firmar-lo y en Martínez Campos lo paga. Tant se val.

En aquella fetxa, prenent péu del cas probable de que las Còrts serian disoltas, manifestavam la absoluta conveniencia de que tots los partits liberals anessin á las urnas; los ciutadans que tenen vot ananthi, y 'ls que no 'n tenen influent perque 'ls que 'n tenen hi vajan.

Encare que no tinguém sufragi universal, per poderlo reconquistar mediant lo triunfo dels partits liberals y democrátichs, es precis que 'ls que no son electors treballin tant com los que son electors. Es l'única manera de acabar ab la política conservadora; matantla ab las sévas propias armas.

La conveniencia de anar á las urnas es manifesta.

¿Qué som? Demócratas.

¿Qué volém? Lo reynat de la democracia.

¿Quina es la forsa en que déu apoyar lo seu reynat la democracia? L'opinió pública.

¿Com se manifesta la opinió pública? Per medi de las votacions.

Aixís donchs hém de péndrehi part, sense cansarnos may, guanyant lo terreno pam á pam, sent infatigables, costi lo que costi.

No hi fá res que 'l sufragi siga restringit: no hi fá res que no més tinga dret de votar aquell ciutadá que paga un tant de contribució: vence ab las nostras armas no es tant gloriós, ni tan meritori com guanyar una victoria valentnos de las armas ab que 'l contrari 'ns provoca.

Actualment tots los partits liberals, convensuts de aquesta necessitat acordan anar á las urnas.

Los qu' encare no 'u han decidit, vacilan y s' inclinan á anarhi.

Quan siga l'ocasió tots hi anirán. Si no hi anessin cometerian una falta; desmentirian ab los fets lo que diuen que 's proposan; fins á cert punt falsejarian las ideas que sustentan.

Anant á las urnas se desperta l'esperit públich, se remouhen las opinions políticas, se pensa ab lo

país y ab lo medi de remediari lo mal que l' hi causan los governs dolents.

¿Y quin partit hi há que puga voler que l' esperit públich estiga endormiscat, enervat, sense acció, entregat sense defensa als abusos dels mals governs? No será, no, cap partit liberal lo partit que aixó vulga; no será no, per més que diga liberal, la persona que 's negui á despertar á la vida pública.

Es necessari deixarnos de preocupacions.

Quatre anys de enervament, quatre anys de dormir, quatre anys de fer lo peresós, quatre anys de no recordarnos del dret que tenim de governarnos, elegint pèl cas als representants que millor responen á las nostras conviccions, quatre anys de no anar á las urnas ¿que 'ns han produhit?

Una falta absoluta de llibertat.

Una miseria espantosa.

Una crisis permanent.

Un malestar general.

Un estat que avuy per avuy nos fá pujar los colors á la cara.

Lo camí de la vida pública pot regenerarnos. ¿Qui tenen los conservadors que 'ls vulgan? ¿Ha de costarnos tant lo derrotarlos?

Avant donchs, y já las urnas!

Aquest es avuy per avuy lo nostre consell. Aquest es avuy per avuy lo nostre crit de regeneració.

Que tots los demócratas s' organisin, formant en los pobles comités locals, y posantse tots ells en contacte per formar los comités de districte. Que quan estign units y hajan entrat en inteligencia, busquin un candidat demócrata que 'ls representi, y després que 'l votin.

Allá hont tingan forsas propias que votin candidat propi; allá hont las sévas forsas sigan escassas ó insuficients, que las apliquin ó bè en favor dels candidats liberals de oposició al govern, ó bè á candidats especials demócratas que obtin á la elecció acumulada, ó siga á treure 'ls vots que la lley mana y determina, entre 'ls varios districtes d' Espanya que 'ls acceptin.

Tot aixó son perfils de la nova lley electoral, que per coneixement de tothom, anirém desarrollant en los números vinents.

Avuy ja ho havém dit: desitjém que tothom estiga persuadit de la necessitat de anar á las urnas; que tothom s' organisi, que tothom treballi, perque al anarhi la democracia 's porti com lo qu' es y com lo que representa, de un modo brillant.

Sempre 'ns caldrá la ditxa de averiguar si 'l govern que aquesta vegada 'ns promet la més gran imparcialitat obra de bona ó de mala fé.

Si no fá trampas, millor per nosaltres.

Si fá trampas, pitjor per ell.

P. K.

DE DIJOUS Á DIJOUS.

L' entrada de la Ferni al Liceo ha sigut un gran refor. ¡Sempre 'm recordaré del primer dia! ¡Sempre 'm recordaré de aquella falta de cortesia de alguns liceistas exagerats!

Ja es bè cert alló que diuen: *La música á las fieras domestica*. Avuy aque'ls mateixos que perque venia del Teatro Principal l' hi feren un tal desaire, no tenen prou mans per aplaudirla. Aixó 'ls ensenyará á respectar lo mèrit de un artista tant si ha cantat al Principal, com á Novedats, ó siga hont siga.

En lo *Faust* y *Fra-Diávolo* la Ferni está á molt bona altura.

Al Liceo ademès s' ha posat *Il* y *l Ruy Blás*. Aquest' ópera va anar bastant bè.

Al Principal en Domingo García y la inimitable Fernandez fan desesperats esforços per vence la indiferencia del públich. La comedia *El noveno mandamiento* es molt discreta y vá agradar. Mentres se prepara la representació de la *Redoma*, continua representantse *La Almoneda del Diabolo*. Per cert que 'l dissapte passat vá estrenarse una decoració nova de 'n Soler y Rovirosa representant lo país de Jauja. Es bonica. A mí fins me sembla que 'm vá fer venir gana. La decoració nova es l'últim saldo de aquesta *Almoneda* que s' ha anat donant per entregas. Al últim sembla que s' acabarà. Jo voldria que pèls artistes la *Redoma del marqués de Villena*, tingués la prosperitat á que 's fan acreedores per la seva constancia.

Romea: *Esposallas de la morta*, *Didot*. *Contramestre* y *A bordo y en terra*. Se parla dels *Cofis y mofis* de 'n Felu y de las *Estisoras* de 'n Pitarra. Anirém á véureho.

A Novedats *Lo manresá del any vuit* va donant pléns. Dilluns passat l' autor vá tenir un brillant benefici: vá quedarse ab los aplausos y 'ls rics regalos que l' hi varen fer sos admiradors, y vá cedir lo producte de l' entrada que no era escàs, á la benéfica societat *Amichs dels pobres*. Dimecres l' obra mateixa vá portar una bona entrada, á pesar de la pluja. Are la posarán als diumenjes, y 'ls aficionats de la tarde anirán á aplaudir lo patriotisme que respira.

Al Retiro hi funciona una companyia de sarsuela castellana; al Prado catalan una companyia de sarsuela catalana. Déu los dongui sort.

Al Espanyol s' ha fet la *Passió*. Lo dia del estreno un plé.

Lo mateix vá succehir al Liceo 'l dimars. *Passió* y plé son sinónims. ¡Y pensar que 'l bisbe vá prohibirla! ¡Ca! Si jo 'n estich meditant. Lo primer que haurá de fer una empresa per salvarse, será indisposarse ab lo bisbe.

EM fet un pensament y aném á participarlo á nostres lectors. Com que tractém de anar á las urnas, y desitjém que per tot arreu s' organisi la democracia, la Campana reberá totas las comunicacions que se li dirigeixin ja siga participant la constitució de comités, ja 'l nom dels candidats, ja 'ls abusos que pogan ocorre, ja en fi, 'l resultat de las eleccions.

Cridém sobre aixó la atenció dels nostres lectors y corresponsals. En aquestas cosas la publicitat es un arma de molt bona lley. Y si per la rahó de sortir pèl regular no més que un cop la senmana 'ns impedeix algunas vegadas ser oportuns, ja mirarem de que s' ocupi constantment de aquest assumpto *La Gaceta de Catalunya*, que com vostés saben surt dos cops al dia y defensa las mateixas ideas que la *Campana de Gracia*.

No está per alabarlo; pero vostés ja saben que l' Apeles Mestres es un xicot que val molt. Donchs encare no saben bè tot lo que val aquest xicot. Espérense uns quans dias y ab lo títol de «*Cansons ilustradas*» veuran un llibre escrit é ilustrat per ell mateix, posat en música pèl mestre Rodoreda, director dels coros de 'n Clavé y editat per en Lopez ab un paper que una bala no 'l forada, ab tipos nous, ab impresió elegant, ab una cuberta al cromó, etc. etc. Lo mateix Lopez ho diu: Las cosas bonas s' han de presentar bèn lluhidas.

Un párrafo de *El Tiempo* de Madrid: «Lo govern tè las simpatías y eficás cooperació de las classes acomodadas y verdaderament productoras, del clero, del exercit... etc. etc.» L' exercit quan menos produheix bolets, cantanyas y natas; pero 'l clero?.. Ave Maria puríssima!

Los ex-diputats y ex-senadors constitucionals han celebrat una reunió, per veure que feyan. Van reunir-se en lo Congrès, y van triar la sala de presupuestos. La càbra sempre tira *al monte*, y 'l constitucionals al presupuesto.

Van acordar no enfadarse y anar seguint pèl mateix camí, creguts de que quan cayga en Martínez Campos aniran á buscarlos en palmas. ¡Benaventurats los mansos, porque d' ells será 'l reyne dels cels! Pero no 'l reyne del presupuesto.

Aixó sí, també van acordar admetre l'apoyo dels partits de oposició que vulgan votar als seus candidats. ¿Y donarlo? D' aixó no 'n van parlar. Nada, lo del quènto del portugués: habia caigut al pou, no 'n podia sortir y exclamava: —*Castécao, si 'm tréus del pou 't perdoño la vida.*

Lo patró de 'n Sagasta y dels constitucionals es Job, aquell Job de la Bíblia, que plé de lepra y és-tés sobre un femer, etc. etc. Alguns tenen la lepra de la inconseqüencia y no han sortit del femer de las ambicions. Afortunadament n' hi haurá de briosos que romperán la brida, ab que tractan de subjectarlos.

S' atribueix una idea al general Martínez Campos, la de dar tots los càrrechs públichs per oposició. ¡Que volen que 'ls diga! me sembla que si ell fá oposicions pèl carrech de president del consell de ministros, las perderá.

Lo primer acte del ministre de las cinch vocals, del Sr. Auriolés ha sigut colocar á un seu germá. Aquesta gent son aixís: res de llibertat, res de igualtat; pero en quan á l' fraternitat... perfecte.

La societat coral *Lo porvenir* de Cornellá unida á la cooperativa del mateix nom ha regalat al seu mestre Diego Vila (a) Moreno una preciosa batuta, en agrahiment als adelantos que ha fet lo coro baix la seva direcció.

Y á propòsit de coros. La societat *Campestre* del Hospitalet lo dia de Pasqua sortirá cantant carames-

llas, cantarà *la Violeta* de 'n Clavé ab acompañament de guitarras y la *Pageseta* de Quessada.

Nos alegrém de que el jovent se diverteixi seguint lo camí de 'n Clavé.

Per are cantém. Bè prou que ballarém algun dia.

Un suelto de un periódich de Madrid: «Lo general ha lograt sometre á obediencia al marqués de Molins y aquest no ha tingut més remey que jurar la bandera.

«Aquest resultat ja estava previst. «Si hagués continuat resistintse, 'l procediment era molt senzill: Quatre ministros y un cabo y á jurar.

«*Mana qui mana y cartutxera en el poder.*»

Un suscriptor nos descriu los nous confessionaris per senyoras que se han estrenat á Sant Feliu de Llobregat de la següent manera:

Figúris, senyor director, una especie de armari coronat per una cúpula: dit armari consta de tres departaments: lo del mitj pèl confès, y 'ls dels costats per las senyoras: quan aquestas están dintre del seu departament se tanca la porta y quedan completament incomunicadas ab lo públich; pero no ab lo confessor.»

Lo sistema es bonich y útil. Aixís los pecats no s' esbravan.

Recomaném la nova invenció als constructors de confessionaris.

Aquests dias los periódichs italians s' han ocupat de l' acta de acusació del regicida Passanante.

L' acta parla molt de la ferida que vá fer al rey, y no diu res de la ferida que vá fer al ministre Cairoli quan tractava de salvar al monarca.

¡Com qu' en Cairoli ja ha caigut del ministeri, los ex-ministros no tenen amichs.

Un periódich prén péu d' aixó per explicar un anecdota.

Hi havia 'l cólera á París y Napoleon vá anar á recorrer 'ls hospitals. Un mariscal l' acompañava y recorria totas las salas dels colérics, tocantlos y socorrentlos.

Alguns altres del acompañament del Emperador s' havian quedat al cotxe.

L' endemá 'l *Monitor*, diari oficial del imperi, explicaba la visita als hospitals y després de alabar al emperador deya que l' havian acompañat fulano ('ls que s' havian quedat al cotxe) y sotano etc. etc. etc.

Lo mariscal al llegirho vá queixarse al Emperador dihentli:

—Francament, si haig de morir, vull morir com un mariscal de Fransa y no com un etcetra.

LO PERIODISTA.

Barrinant tot lo sant dia ab la ploma entre las mans, l' home taxa, mira y tria, buscant termes bèn sonants.

No diu may mal dels ministros, no critica als diputats, va apurant tots los registres per fugir dels punts vedats.

Mes quan s' ha cregut lograrho calculant no haver fet mal, tot plegat, sense pensarho, s' entrebanca ab lo fiscal.

Y endavant, altra denuncia y aném allargant la llista; ¡oh, es una ganga ser periodista!

Si callén, porque callén; si 't ve palo, tu te 'l vols; mal si feu, mal si no feu, sempre 's rep per naps ó cols.

Quan no l' encausa l' arcalde, l' encausa 'l gobernador; quan d' aquests ne surt de balde, vé la lley y ho fa piyor.

Tant si risca com si rasca, tant si 'n diu negre com blanch, casi may pot fer la tasca sens tenirhi un entrebanch.

¡Ves si estant tan divertit pot passar la vida trista! ¡uy, quina ganga ser periodista!

Es templat:—¡O'a, aquest llepa!
Es vert:—¡Quin descamisat!
Es radical:—¡Quina trepa!
Es madur:—¡Quin atrassat!
Diu mal de las sagristias:—
—¡Dèn me valga, quin ateo!

No 'n diu pestes tots los dias:

—¡Veja, ja está vist, es ne!

Veient com lo govern obra

l' ataca ab resolució:

—¡S' exclama porque no cobra!

No l' ataca:—¡Es que t'è pò!

Y mentres tant lo fiscal

callat l' hi segueix la pista;

¡eh, quina ganga ser periodista!

Quan se passa un dia ab calma,

diu miracle y.... acabat.

Si de mártir te la palma

sab portarla ab dignitat.

Prou s' adorm ab alegría

quan acaba sa missió,

mes no sab si al altre dia

ja dormirá á la preso.

Tot dormint l' home acostuma

á tenir somnis fatals:

multas, autos, lleys, en suma,

fiscals y sempre fische's.

¿Y aixó es viure? Molt més dona

se' ex-cabecilla carlista;

¡vaya una ganga ser periodista!

C. GUMA

S' ha dirigit una circular als gobernadors de provincia recomenantlos que persegueixin als que tiran *fuschina* al ví.

—¡Aixó ray! dirán los vinaters y agricultores: Aixó no resa ab nosaltres. Nosaltres no tirém *fuschina* al ví, sino ví a la *fuschina*.

Un ministre dels que are han entrat, vá al ministeri y 's troba á un senyor bèn posat que s' está ab los brassos plegats.

Surt del ministeri y 'l senyor al darrera.

Entra á casa seva y 'l senyor s' espera á la porta.

Al últim l' empren y l' hi pregunta:

—¿Qui es vosté?

—Un empleat, per servirlo.

—¿Y en que s' ocupa?

—En estar á la seva disposició.

¡Misérias humanas! La política es una comedia; pero la política conservadora es menos que una comedia; es un sainete.

Fins are en Cánovas representava 'ls primers galans.

Are treballa per entre mitj dels bastidors.

Are diu als cómichs.—Surti vosté y vosté retrfis.

Fá de segon apunte.

A Santander s' ha presentat una dona ab los dimonis al cos.

Cinch capellans han probat de treurels'hi y no han pogut.

Aixó ja no son dimonis, sino redimonis!

A Jerez lo poble plé de fam, ha assaltat las botigas dels forners en busca de pa.

¡Ah! Si 'l poble de Jerez fos com la dona de Santander!

¡Si al menos tingués algun dimoni al ventre!

L' altre dia *Los Debates* de Madrid explicava un quènto mol oportú.

En l' época en que encare no hi havia fanals, un senyor que sortia tart de una tertulia, tenia la costum de ferse acompañar per un criat ab un fanal, que anava al davant d' ell iluminantli 'l pas.

Una nit vá rebre un anónim, dihentli que l' esperarian á una cantonada y que l' hi donarian la pallissa del sigle.

¿Quina 'n vá fer? Se tréu la capa y prén lo capot del criat, lo barret y prén la gorra del criat, agafa 'l fanal, y tira carré avall fent seguir al criat darrera, disfressat ab la seva roba.

Arriban á la cantonada ahont l' esperavan, y 'l pobre criat vá haver de aguantar la pluja de garrotadas que anavan dedicadas al seu amo.

En quan al amo, pega correguda y arriba á casa ab las costellas intactas.

Are 'n Cánovas porta 'l fanal, y en Martínez Campos segueix al darrera.

Una declaració del *Tiempo* de Madrid:

«En Martínez Campos es un home de palla.»
 Contestació de un periódich de oposició:
 «Are comprench perque 'ls ministerials héu dit
 que 'us lo menjaréu en quatre dias.»

Una noticia:
 «S tracta de reformar l' uniforme dels generals.»
 Jo 'n sé un altre:
 «Se tracta de reformar lo traje dels particulars.»
 Anirán de la única manera possible, tal com los
 deixa 'l gobiern, sense camisa.

A Fransa ja están jugats los homes del 16 de
 maig. La Cámara va creure que n' hi havia prou
 ab entregarlos al despreci de l' opinió pública.
 Deya un:
 «Quin crim es lo de aquesta gent?»
 Y contestava un' altre:
 «Volian violar la constitució.»
 «Aixó es grave! ¿Quans anys t'è la constitució?»
 «Quatre anys.»
 «Llavors aixó es gravíssim... Seduhir una cria-
 tura per violarla... Y crech qu' eran set homens...
 No tenen perdó de Déu.

Exámen de geografia:
 LO MESTRE:—¿Ahont está Albacete?
 LO DRIXEBLE:—Al ministeri de Ultramar.

Tothom recorda que 'ls constitucionals y 'ls cen-
 tralistas temps endarrera ván casarse.
 Dot dels núvis: una esperansa.
 Esperavan que se 'ls morís un oncle ricatxo, lo
 senyor Anton.
 Lo senyor Anton ha fet testament; pero no ha
 deixat l' herencia als núvis, sino á un senyor que
 va arribar de América.
 Y de aquesta feta hi ha grans desidencias entre
 'l matrimoni. Constitucionals y centralistas no 's
 tiran los plats al cap, perque de plats no 'n tenen;
 pero 's fan uns morros, que fins de mirarse'ls dona
 pena.
 Sembla impossible que uns matrimonis tant ben
 comensats acabin tant malament.

Lo fill de Napoleon se 'n ha anat á combatre als
 Zulús.
 Los Zulús están establerts al cap de Bona Espe-
 ransa.
 Lo qu' es l' esperansa de aquest minyó tant es
 que siga bona com que siga dolenta, no 's realisarà.

Idea que del registre civil tenen alguns capellans:
 «L' época actual es tant corrompuda, deya 'l re-
 ctor de un poble de las immediacions de Cartagena,
 que l' immoralitat ja no pot ser més gran. ¿Ahont
 's es vist que per casarse 'ls nostres fills, tingan de
 anar á que 'ls guardias civils los registrin?»

* * *
 ¿Voldria que algú 'm digués
 aixó d' estudis que son.
 ¿Un medi de matar mestres?
 ó un medi d' ensenyar noys?

Un home desengayat per l' última crisi, deya.
 «Ja no crech ni ab las prácticas representativas.»
 «¿Perqué?»
 «Perque hi ha molts personantjes polítichs que
 prenentse la paraula al péu de la lletra per repre-
 sentatiu entenen representar la comedia.

Estaba de punt un dia
 un soldat ab l' ordre exprés
 que vingnés lo qui vingnés
 la guardia avisar debia.
 Y trobantse aquell fulano
 que venia un combregá,
 «Cabo de guardia, crida,
 viene el santo Vaticano.»

CH.

«Disposi, senyor Fabrés
 si may vol alguna cosa.
 «Lo mateix senyora Rosa
 pot disposar si vol res.

N. M.

Creyantse tenir talent
 parlava sens tó ni só
 la Tuyas, y una ocasió
 parlant del temperament,
 va dir ab molta frescura

á un xitxarel-lo aixirit:
 «Donchs jo tinch per un seguit
 molt bona temperatura.»

D. DE C.

A un empresari se l' hi presenta un jove deman-
 nantli una ocupació qualsevol.
 «Bueno, l' hi diu l' empresari ¿qué preten
 vosté?»
 «Ja l' hi he dit, qualsevol cosa.»
 «¿Y qué sap fer?»
 «¿Qui jo? Conech molt lo teatro.»
 «¿Sí?»
 «Miri si tinch motius de coneixe 'l, que en mé-
 nos de un any, m' hi fet malbé tota la fortuna dar-
 rera de las bailarinas.»

Després de una batalla l' hospital de sanch está
 plé de ferits.
 Tot de un plegat entra un oficial ab la cara ra-
 diant de alegría.
 «An méuvos minyons, exclama: gran victoria,
 hem guanyat ab pérduas insignificants.
 Un ferit, sense cama:
 «¡Ay Senyor! Donchs miri per mí significan
 molt.»

A casa un apotecari hi entra una criada.
 Lo dependent:
 «¿Que se l' hi ofereix, noya?»
 «¡Ay! Are no me 'n recordo. Mitj' unsa de...
 de... de...»
 «¿De qué?»
 «¿Com se diu aquell que fá la guerra al Papa?..»
 «¿Qué vols dir?»
 «Mitj' unsa de... are hi caich... Mitj' unsa de
 Bismark.»
 La criada volia dir mitj' unsa de *Bismuth*.

Un pagés vá anar al teatro Romea ahont feyan
 una comedia catalana de costums.
 A cap de mitj' hora ja tornava á ser á la fonda.
 «Y aixó Feliu?.. ¿Com es que vens tant d' hora?»
 «¿Qué has tingut algun treball? l' hi pregunta un
 paísá seu.»
 «No, noy.»
 «¿Y donchs? Qué ja s' ha acabat la comedia?»
 «Jo 't diré, hi entrat, hi vist que sortian uns
 senyors, que parlavan de cosas de familia y me n'
 hi entornat. Amigo, cada casa es un mon y á mí no
 'm agrada ficarme en las cosas dels altres.»

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Marceneta*.
2. ID.—*Didot*.
3. ENDAVINALLA.—*Papé*.
4. MUDANSA.—*Vila, pila, Sila*.
5. CONVERSA.—*Taca y Tana*.
6. TRENCA-CLOSCAS.—*Matilde*.
7. CREU DE PARAULAS.—*Pa
Ma
Al
Am*

8. GEROGLÍFICH.—*Sen las donas lo dimoni no po-
 dem estar sens ellas.*

Han enviat tolas las soluciones los ciudatants Valli-
 soletá. M. de Gasco y L. Dos escapats de missa. y Met dé
 ca 'n Dou: n' ha endavinadas 7 Joaá Pilota. 6 M. Gardó y
 Ferrer; 5 Fill de Galeno Aixoramsut y un coix; 4, Xich Pe-
 legrí y 3 no més Iriene y G. rardu.

XARADAS.

I.

Hu segona 'l dematí
 cada dia 'l jardiné,
 si vol que l' hi vagin bé
 las flors que t'è en 'lo jardí.
 Terso prima es dibuixant
 y per cert de molta feyna
 y lo total es un eyna
 que per tot serveix bastant.

CÓMCH D' HORTA

II.

Es cosa segona doble
 que sent tant to'al l' Ignés,
 se casi ab en Pepet qu' es
 de tots los joves del poble
 lo més primera al revés.

PAU SOLA.

SINONIMIA.

Ab molta tot me va dir
 la tot, qu' ara viu á tot,
 que se li casa 'l xicot
 ab la noya d' en Medir.

XIXOLA FURADAT.

ANAGRAMA.

De la tot no molt distant
 buscaba jo un tot perdut
 y dos tot, encar cremant
 vaig trobar y un tot molt brut.

C. H.

QUADRAT DE PARAULAS.

• • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •

Substituir los pichs ab llettras que llegidas horizontal y
 verticalment digan: la 1.^a ratlla lo que hi ha en los vestits;
 la 2.^a un nom de home; la 3.^a un poble y la 4.^a una mo-
 neda.

CAMPANER.

TRENCA-CAPS.

*Agneta, Ignacia, Gregoria, Ursula, Amalia,
 Francisca, Ramona, Emilia, Dorotea, Antonia.*
 Ab aquests noms formar un poble de Catalunya, no més
 que ab la primera lletra de cada nom.

AGUSTINETA SISDITS.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

• • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •

Substituir los pichs ab números que multiplicats hori-
 zontal y diagonalment l' un ab l' altre los de
 cada ratlla donguin tolas ellas un producto de 12096.

XINO.

GEROGLÍFICH.

C. O. N. T.

Ral

A		F
O		R
	sano	
I		A
	RE	
T	T	T
I		A

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls
 ciudatants J. M. y Mote, Pau Sala, Xius, La Botxa y Comp. y Pa
 y naps.

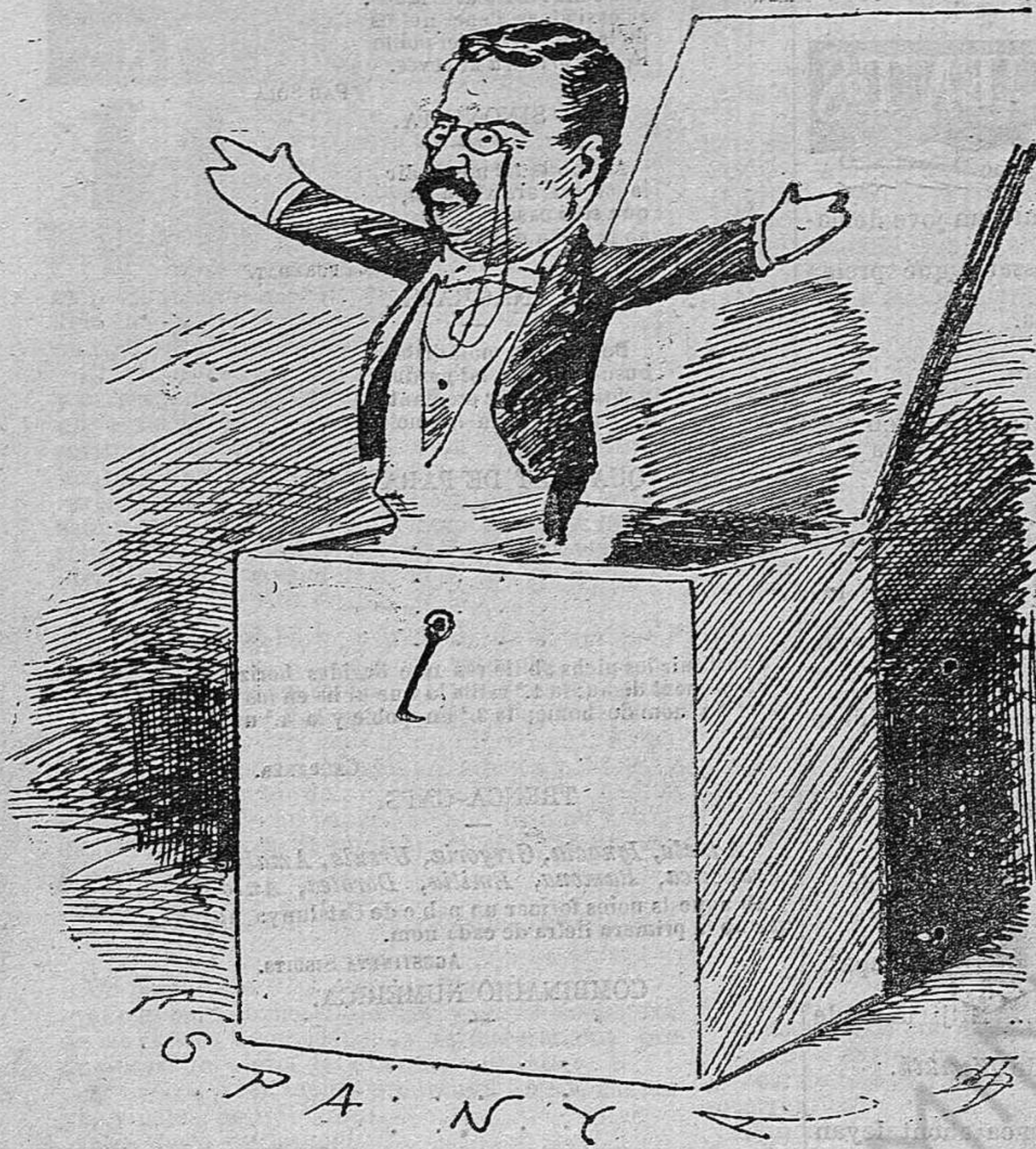
Las demás que no 's mencionan no poden insertarse com y
 tamoch lo qu' envian los ciudatants Fill de Galeno, M. Gardó,
 Met de ca 'n Dou, Coll d' oca, J. Artis, Almina, Setra, P. T., T. A.
 Ferrater y Tomás, R. Picolis, Noy petit, E. Biosca, F. Salvat, Pau
 Colom y Xich Pelegrí.

Ciudada T. R. Y.: Insertarém lo geroglífich.—G. de 'n Pampa:
 Publicarém lo trenca-closcas.—A. Alimog: Idem un epigrama.
 «Perico Matalasse: Hi anirá.—Xius: Publicarém la mudansa.—
 Pau Sala: Idem sinonimia.—Dos escapats de missa: Publicarém
 lo quadrat.—Val isoletá: Plusquamperfecte: L' hi donem las més
 expresivas gracias per la finesa que 'ns dedica; pero ja com-
 prea vosté mateix que si 'u publicavam dirian que resaltres
 mateixos nos feyan insens.—F. Ll. y B.: Hi anirá algun epigra-
 ma.—J. C. y C. Balaguer: La semana entrant ne parlarém.—
 Puja cucanyas: Hi anirá 'l quadrat.—J. Ferrer Futsó: Idem lo
 triángul.—Campaner: Idem lo quadrat.—C. Bosorquia: No podém
 aprofitar més que 'l geroglífich.—Amich del Bits: no hém tingut
 temps de ll-girho: si ho insertém ja veurá la resposta.—Un
 campestrench: No haviam volgut ofendre 'l, dispensi.—Sebas-
 tiá Gomila: La poesia va bastant bé.—Aixoramsut: Anirá 'l qua-
 drat de paraulas y 'l trenca-closcas.

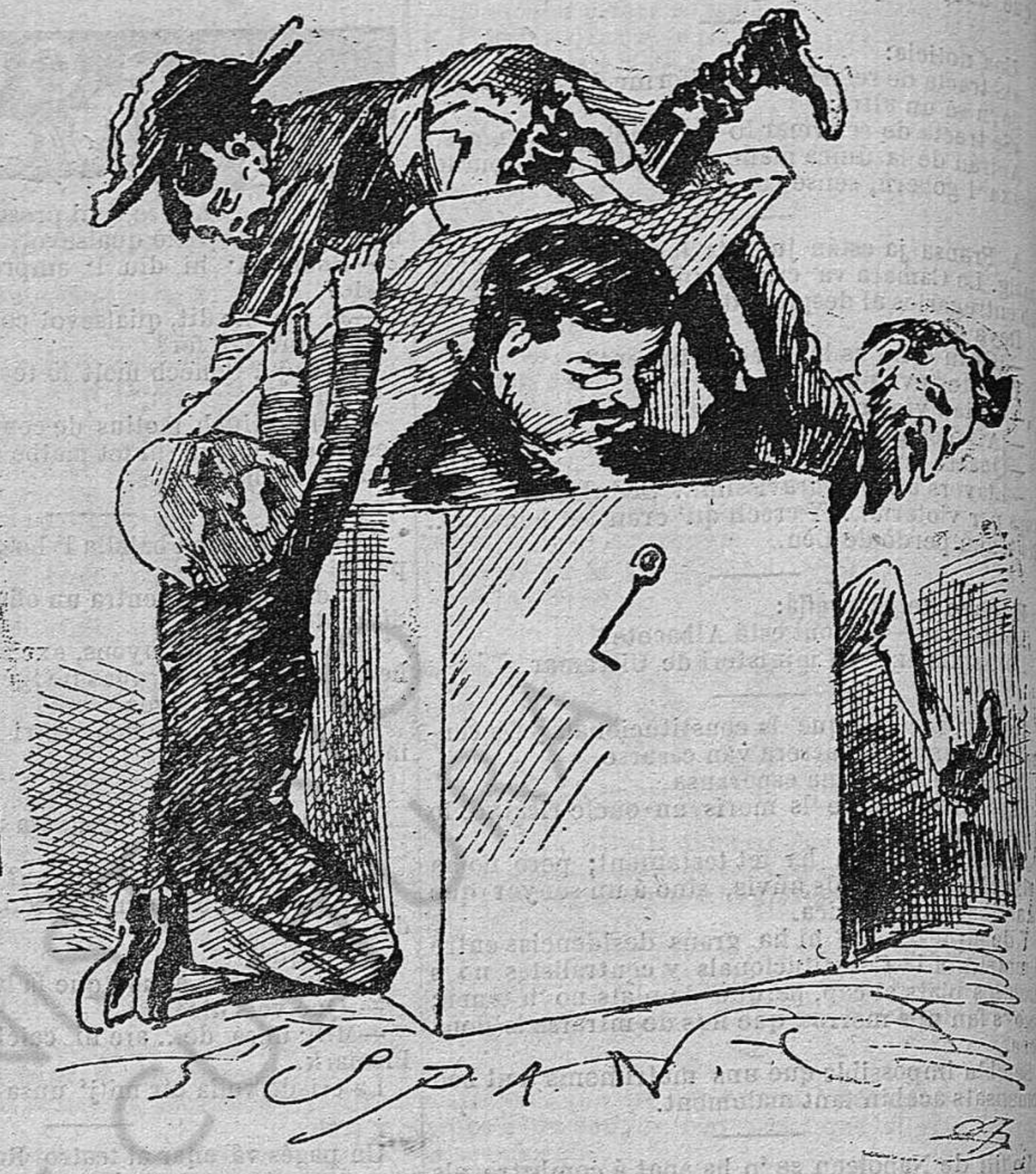
LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj.*

Barcelona: Imp. Lluís de Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

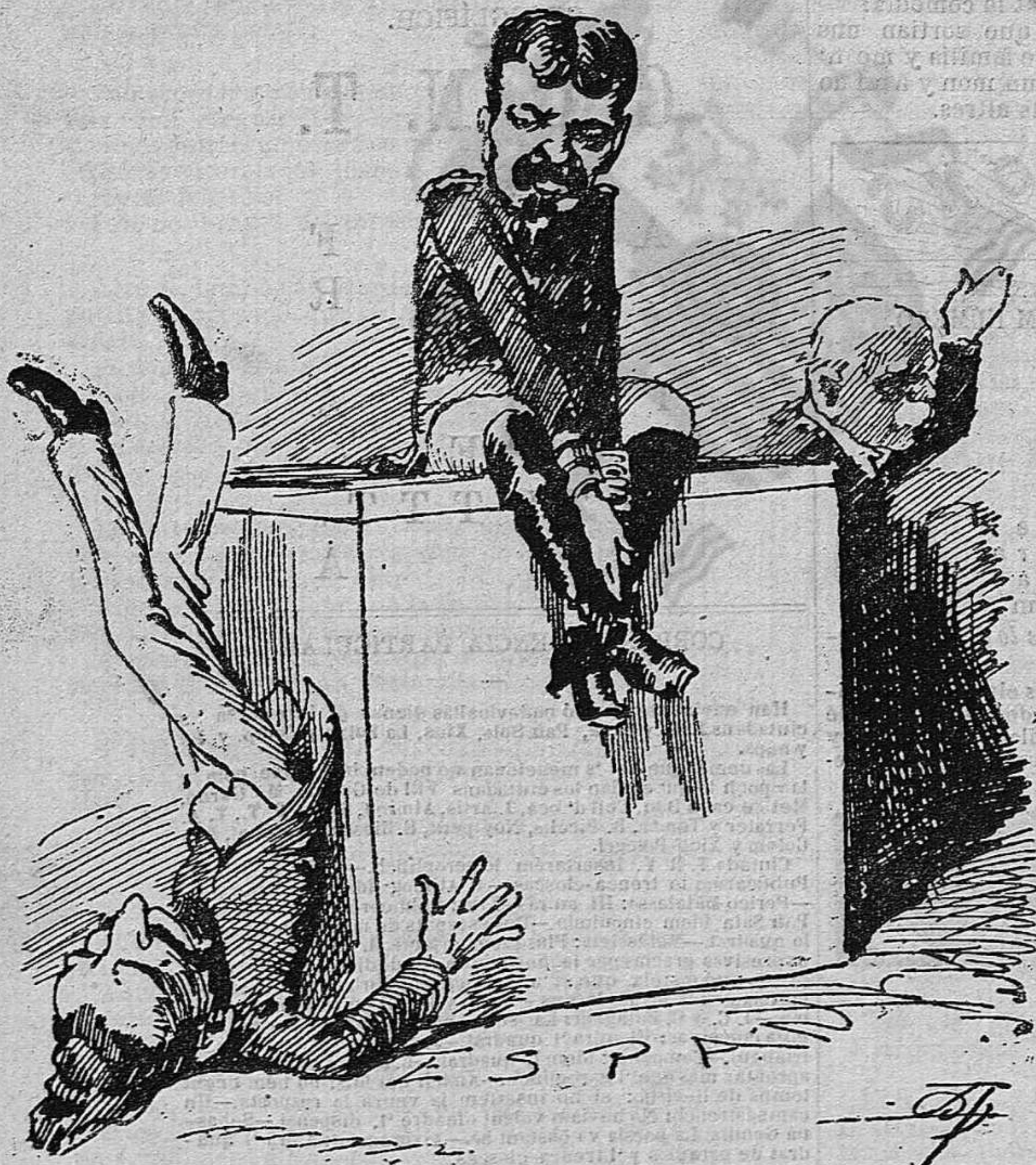
LA CRISIS.

Antes del part.

En lo part

Després del part.

Lo sobre part.